

Sygn. akt: I C 945/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Ludmiła Dulka - Twarogowska

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2020 roku w Wąbrzeźnie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z **siedzibą w W.**

przeciwko **S. T.**

- o zapłatę

1) zasądza od pozwanego S. T. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę **40.477,25 zł** (czterdzieści tysięcy czterysta siedemdziesiąt siedem złotych dwadzieścia pięć groszy) wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym naliczanymi od kwoty 37.533,34 zł (trzydzieści siedem tysięcy pięćset trzydzieści trzy złote trzydzieści cztery grosze) za okres od dnia 20 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego S. T. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę **526,69 zł** (pięćset dwadzieścia sześć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia

Ludmiła Dulka – Twarogowska

POUCZENIE

1. (...)

2. (...)

ZARZĄDZENIE

1. (...) C;

2. (...)

3. (...)

Sędzia

Ludmiła Dulka – Twarogowska

W., dnia 20 lipca 2020 r.

Sygn. akt I C 945/19

UZASADNIENIE

Pozwem z 29 sierpnia 2019 r. powód (...) w W. wniósł pozew przeciwko S. T. domagając się zasądzenia 40.477,25 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 37.533,34 zł od 20 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty, a także kosztów procesu (k.3-7).

W sprzeciwie od wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut nieudowodnienia wysokości roszczenia oraz wniósł o skierowanie sprawy do postępowania mediacyjnego w celu zawarcia ugody i rozłożenia należności na raty (k.11-14).

Sprawa została rozpoznawana w postępowaniu zwykłym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) r. S. T. zawarł z (...) w W. umowę pożyczki nr (...). Na podstawie tej umowy powód udzielił pozwanemu pożyczki gotówkowej w wysokości 42.827,80 zł. Całkowita kwota pożyczki wynosiła 37.264,47 zł, całkowity koszt pożyczki – 30.929,68 zł, w tym prowizja – 5.563,33 zł i odsetki – 25.366,35 zł, natomiast całkowita kwota do zapłaty – 68.194,15 zł. Kwota pożyczki była oprocentowana według zmiennej stopy procentowej, która na dzień zawarcia umowy wynosiła 9,99%. Spłata pożyczki wraz z odsetkami miała nastąpić w 120 równych ratach kapitałowo-odsetkowych, płatnych w okresach miesięcznych do 6 dnia każdego miesiąca począwszy od 06 lutego 2017 r. do 06 stycznia 2027 r. Wysokość rat wynosiła po 565,99 zł, za wyjątkiem pierwszej – 894,20 zł i ostatniej – 513,13 zł. Niespłacenie raty w ustalonym terminie skutkowało powstaniem zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane były odsetki w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Pozwany dokonywał spłaty rat pożyczki do 24 grudnia 2018 r.

Pismem z 08 października 2018 r. powód wezwał pozwanego do spłaty wymagalnego zadłużenia z tytułu pożyczki wynoszącego 461,93 zł w terminie 14 dni.

W związku z brakiem spłaty zadłużenia przeterminowanego, pismem z 08 kwietnia 2019 r. powód wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki z 30-dniowym terminem wypowiedzenia, a następnie pismem z 14 czerwca 2019 r. wezwał go do zapłaty 39.714,22 zł, w tym 37.533,34 zł kapitału, 1.847,48 zł odsetek zapadłych i 333,40 zł odsetek karnych, w terminie 7 dni.

Na dzień 19 sierpnia 2019 r. zadłużenie pozwanego względem powoda wynosiło 40.477,25 zł, w tym 37.533,34 zł należności głównej i 2.943,91 zł odsetek za okres od 06 grudnia 2018 r. 19 sierpnia 2019 r.

Dowody:

- ***umowa pożyczki z harmonogramem spłat (k.44-49v);***
- ***historia operacji na koncie kredytowym (k.33-34v);***
- ***zestawienie operacji (k.40);***
- ***wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania (k.37-39);***
- ***wypowiedzenie umowy (k.41-43);***
- ***wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem odbioru (k.35-36v);***
- ***wyciąg z ksiąg bankowych powoda (k.32).***

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości uzasadnione.

Stosunek zobowiązaniowy powstały w wyniku zawarcia umowy pożyczki gotówkowej należy oceniać przez pryzmat art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.2016.1988 j.t. z późn.zm.), zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Bezsporne było zawarcie przez strony przedmiotowej umowy kredytowej na wskazanych w niej warunkach. Potwierdzały to także przedłożone przez powoda dowody z dokumentów prywatnych. Pozwany nie kwestionował istnienia swojego zobowiązania finansowego wobec powoda z tytułu zawartej umowy, lecz wyłącznie jego wysokość, ponadto wyraził wolę zawarcia ugody i spłaty należności w ratach, co należało traktować, jako niewłaściwe uznanie roszczenia. W ocenie Sądu strona powodowa wykazała wysokość istniejącego zadłużenia pozwanego wynikającego z umowy pożyczki. Potwierdza je przede wszystkim zestawienie operacji na koncie kredytowym wskazujące na ilość i wielkość dokonanych spłat pożyczki. Ponadto pozwany nie wykazał w żaden sposób, aby spłacił przedmiotową pożyczkę w większym zakresie, niż to wynika z zaprezentowanych przez powoda dokumentów. Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe i art. 481 § 1 i 2 k.c., Sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie. Sąd nie znalazł podstaw do rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty, ponieważ jak wynika z pisma pozwanego z 04 lipca 2020 r., nie byłby on w stanie ich spłacać z uwagi na brak dochodów i majątku (k.68).

O kosztach procesu w pkt 2 sentencji postanowiono w myśl art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 2 k.p.c., kierując się zasadami odpowiedzialności finansowej strony przegrywającej za wynik postępowania oraz rozstrzygnięcia o kosztach w orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji. Zasądzona od pozwanego na rzecz powoda kwota 526,69 zł obejmuje: 506,00 zł opłaty sądowej, 17,00 zł opłaty skarbowej od czynności złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa oraz 3,69 zł kosztów notarialnego uwierzytelnienia odpisu pełnomocnictwa.

Sędzia

Ludmiła Dulka–Twarogowska

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)

4. (...)

W., dnia 25.09.2020 r.

Sędzia Ludmiła Dulka-Twarogowska